

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2019/1429**z dnia 26 marca 2019 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2017, sekcja VII – Komitet Regionów**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2017, sekcja VII – Komitet Regionów,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik IV do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0101/2019),
- A. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmocnienia legitymacji demokratycznej instytucji Unii dzięki zwiększaniu przejrzystości i odpowiedzialności, jak również znaczenie realizowania koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. z zadowoleniem odnotowuje, że w swoim sprawozdaniu rocznym dotyczącym wykonania budżetu za rok budżetowy 2017 (zwanym dalej „sprawozdaniem Trybunału”) Trybunał (zwany dalej „Trybunałem”) nie odnotował istotnych niedociągnięć w objętych kontrolą obszarach dotyczących zasobów ludzkich i udzielania zamówień dla Komitetu Regionu (zwanego dalej „Komitetem”);
 2. z zadowoleniem zauważa, że na podstawie przeprowadzonych prac kontrolnych Trybunał stwierdził, iż w roku budżetowym zakończonym 31 grudnia 2017 r. w łącznych płatnościach na wydatki administracyjne i inne wydatki instytucji i organów nie wystąpiły istotne błędy;
 3. zauważa, że w 2017 r. zatwierdzony budżet Komitetu wyniósł 93 295 000 EUR (w porównaniu z 90 500 000 EUR w 2016 r.), z czego 91,5 mln EUR (w porównaniu z 89,4 mln EUR w 2016 r.) obejmowało środki na zobowiązania o wskaźniku wykonania wynoszącym 98,0 % (98,7 % w 2016 r.), z czego 83,9 mln EUR stanowiły środki na płatności o wskaźniku wykonania wynoszącym 89,9 %;
 4. zauważa, że budżet Komitetu jest w większości administracyjny oraz że znaczną jego część stanowią wydatki na pracowników, budynki, meble, wyposażenie oraz różne koszty bieżące;
 5. wzywa Komitet do rozszerzenia metodologii budżetowania wynikowego na odpowiednie części jego budżetu; zwraca się o regularne informowanie go o osiągnięciach związanych ze stosowaniem zasad budżetowania celowego;
 6. odnotowuje fakt, że ogólny wskaźnik wykonania płatności na koniec grudnia 2017 r. wyniósł 89,9 %; zauważa, że ostateczny poziom realizacji płatności na koniec cyklu budżetowego (po dokonaniu płatności przeniesionych) będzie wyższy, a optymalnie powinien być zbliżony do wskaźnika realizacji zobowiązań;
 7. zauważa, że narzędzie analityczne do monitorowania wykonania budżetu „Budget Watch” jest wykorzystywane do monitorowania wykonania zobowiązań i płatności we wszystkich liniach budżetowych, co przyczynia się do optymalizacji wykonania budżetu dzięki lepszemu przygotowaniu do realokacji środków; wzywa Komitet do zwiększenia wysiłków związanych z poziomem wykonania płatności, w szczególności w odniesieniu do tytułu 2 budżetu dotyczącego budynków, wyposażenia i różnych wydatków operacyjnych, w których wskaźnik wykonania płatności wyniósł 77,1 %;
 8. zachęca Komitet do publikowania rocznego sprawozdania z działalności i sprawozdania finansowego do 31 marca roku następującego po danym roku budżetowym, co pozwoli zoptymalizować i przyspieszyć procedurę udzielania absolutorium;
 9. ubolewa, że działania podjęte przez Komitet w następstwie rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2016 dostarczają jedynie pośrednich odpowiedzi na uwagi Parlamentu w formie odniesień do rocznego sprawozdania z działalności w kilku punktach; podkreśla, że sprawozdanie z działań następczych ma kluczowe znaczenie dla tego, by parlamentarna Komisja Kontroli Budżetowej mogła stwierdzić, czy Komitet wdrożył zalecenia Parlamentu; wzywa Komitet do uwzględnienia wszystkich niezbędnych odpowiedzi i wyjaśnień dotyczących wdrażania zaleceń Parlamentu w kolejnym sprawozdaniu z działań następczych;

10. zauważa, że w planie zatrudnienia Komitet zmniejszył liczbę stanowisk o 48, z 537 stanowisk w 2013 r. do 489 w 2017 r., głównie ze względu na decyzję o redukcji personelu o 5 % oraz wprowadzenie w życie umowy o współpracy zawartej z Parlamentem w 2014 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że mimo cięć kadrowych Komitet zdołał wzmocnić swoją działalność polityczną przez przesunięcie większych zasobów ludzkich z usług wsparcia do głównych obszarów aktywności gospodarczej związanej z działaniami politycznymi i legislacyjnymi; zwraca się do Komitetu o informowanie o strukturze podziału obowiązków w organizacji, tak aby umożliwić kontrolę zgodności zadań i zasobów;
11. zauważa, że liczba pracowników kontraktowych zwiększyła się z 34 w 2013 r. do 54 w 2017 r., natomiast liczba pracowników tymczasowych wzrosła z 64 w 2013 r. do 71 w 2017; zwraca uwagę, że wzrost liczby pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych jest głównie skutkiem kwestii bezpieczeństwa związanych z sytuacją w Brukseli; wyraża zaniepokojenie, że część tego wzrostu wynika z konieczności zrekompensowania ogólnej redukcji liczby pracowników i może być szkodliwa dla podziału obciążenia pracą i długoterminowego rozwoju organizacyjnego Komitetu;
12. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie do wyznaczania jasnych celów politycznych, tak aby zwiększyć zaangażowanie Komitetu w cykl polityczny i legislacyjny strategii politycznych Unii przez wzmocnienie skutecznych partnerstw z innymi instytucjami Unii; podkreśla, jak ważne jest promowanie zaangażowania władz lokalnych i regionalnych ze względu na ich rolę w realizacji polityki Unii; wzywa Komitet Regionów do lepszej koordynacji z pracami nad powiązanymi dossier w Komisji, Parlamencie Europejskim i Radzie przez dostosowanie swoich opinii do harmonogramu tych instytucji, co pozwoli osiągnąć większą skuteczność;
13. z zadowoleniem przyjmuje dialog na szczeblu politycznym między Komitetem a Parlamentem; z satysfakcją odnotowuje wymianę informacji między komisjami Komitetu a komisjami parlamentarnymi oraz współpracę Komitetu z Biurem Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS); zachęca Komitet i Parlament do stworzenia bardziej systematycznego podejścia do tej współpracy;
14. z zadowoleniem przyjmuje międzyinstytucjonalną współpracę administracyjną z Parlamentem oraz wyniki śródkresowej oceny realizacji umowy o współpracy między Komitetem a Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, w których podkreślono skuteczne wdrożenie szeregu środków; zauważa, że w ramach przesunięć 70 tłumaczy przeniesiono do innych służb, w tym do EPRS;
15. z zadowoleniem przyjmuje wynegocjowanie i podpisanie kilku umów o gwarantowanym poziomie usług z Komisją;
16. z zadowoleniem przyjmuje wyniki śródkresowej oceny z wykonania umowy o współpracy między Komitetem a Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, w której podkreślono, że struktura zarządzania i administracji została skutecznie uproszczona; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że współpraca między służbami własnymi a służbami wspólnymi w obszarach takich jak IT, EMAS lub zarządzanie salami posiedzeń funkcjonuje sprawnie; zauważa, że poczynione w tych dziedzinach operacyjnych oszczędności znacznie przewyższają wydatki przeznaczone na ich koordynację;
17. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne wyniki wstępnej oceny projektu pilotażowego dotyczącego wspólnego zarządzania działaniami tłumaczeń pisemnych; zachęca Komitet do dalszego rozwijania tej współpracy w celu stworzenia większej synergii;
18. zauważa, że w 2017 r. cel zmniejszenia liczby przetłumaczonych stron o 5 do 10 % nie został osiągnięty mimo spadku o 4,6 % w porównaniu z rokiem 2016; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komitetu do podjęcia w 2018 r. dalszych kroków w celu osiągnięcia rozsądnego poziomu przetłumaczonych stron i zachęca Komitet do dalszych działań racjonalizatorskich, w tym zastosowania niezbędnych rozwiązań informatycznych;
19. odnotowuje niski poziom wykonania budżetu w pozycji 1420 (dodatkowe usługi tłumaczeniowe), a mianowicie 55 % w przypadku zobowiązań i 45 % w przypadku płatności; zauważa, że w 2017 r. całkowity koszt tłumaczeń wykonanych dla Komitetu wyniósł 27 231 105 EUR, z czego 2 376 591 EUR przeznaczono na tłumaczenia zlecane na zewnątrz; zauważa, że w 2017 r. outsourcing stanowił 17,1 % łącznych kosztów tłumaczenia; zachęca Komitet do zakończenia procedury dostosowania jednostek tłumaczeniowych, aby wkrótce osiągnąć cel dotyczący outsourcingu na poziomie co najmniej 20 %;
20. zauważa, że w 2017 r. kwota przeznaczona na pokrycie kosztów podróży członków wyniosła 8 882 955 EUR;
21. odnotowuje wykaz wydarzeń, w których uczestniczyli członkowie, zamieszczony w rocznym sprawozdaniu z działalności za 2017 r.; ubolewa, że wykaz ten jest mniej szczegółowy niż wykaz przedstawiony w odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący udzielenia absolutorium za 2016 r.; wzywa Komitet do tego, by w ramach działań następczych związanych z niniejszym absolutorium przedłożył bardziej szczegółowy wykaz, w tym bardziej szczegółowe informacje na temat członków Komitetu, nazwy wydarzenia, miejsca, daty i kosztów uczestnictwa. wzywa Komitet do umieszczenia takiego wykazu za rok 2018 w następnym rocznym sprawozdaniu z działalności;

22. zauważa, że w latach 2017–2018 celem Komitetu dotyczącym publikacji dokumentów i prowadzonych badań było 15 publikacji rocznie i z niepokojem zauważa, że w 2017 r. liczba publikacji wynosiła 9, podczas gdy w 2016 r. 12; wzywa Komitet do dołożenia wszelkich starań niezbędnych do osiągnięcia celów dotyczących publikacji i zwraca się o podjęcie działań następczych w związku z tą sytuacją w dokumencie z działań następczych dotyczącym absolutorium za rok 2017;
23. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięcia Komitetu w zakresie działań komunikacyjnych na rzecz zwiększenia jego widoczności i obecności w mediach, w tym poszerzenia zasięgu przekazu w mediach społecznościowych; z zadowoleniem przyjmuje zwłaszcza inicjatywę „Rozważania nad Europą” mającą na celu promowanie zaangażowania obywateli w toczącą się debatę na temat przyszłości Unii i zorganizowane w związku z nią 180 dialogów obywatelskich; zachęca Komitet do aktywniejszej współpracy z innymi instytucjami Unii we wspólnych kampaniach komunikacyjnych oraz innych inicjatywach;
24. zauważa, że w następstwie gruntownego przeglądu ram regulacyjnych dotyczących zasobów ludzkich w 2017 r. dokonano aktualizacji niektórych przepisów dotyczących elastycznego czasu pracy, urlopu rodzicielskiego i rocznych kosztów podróży; zauważa, że w marcu 2017 r. wprowadzono system dyżurów i pracy zmianowej na służbach ochrony; z zadowoleniem przyjmuje dążenie do dalszego uproszczenia procedur dotyczących zasobów ludzkich, w szczególności dzięki nowym procesom podejmowania decyzji; odnotowuje publikację pierwszego wewnętrznego sprawozdania dotyczącego zasobów ludzkich;
25. z zadowoleniem przyjmuje kompleksową politykę w zakresie zarządzania dobrym samopoczuciem, zdrowiem i nieobecnościami, którą we współpracy ze służbami medycznymi i służbami ds. warunków pracy udało się jeszcze bardziej skonsolidować; zauważa, że wskaźniki absencji są ściśle monitorowane, ze szczególnym uwzględnieniem profilaktyki, weryfikacji i skutecznego powrotu do pracy po długotrwałym zwolnieniu lekarskim; zauważa, że na przestrzeni lat wskaźnik absencji zmniejszył się (z 4,86 % w 2015 r. do 4,60 % w 2016 r. i 4,50 % w 2017 r.); z zadowoleniem przyjmuje przejrzystość Komitetu w odniesieniu do liczby pracowników cierpiących z powodu wypalenia zawodowego oraz zainicjowaną przez Komitet w 2018 r. ocenę nakładu pracy, której celem jest określenie podziału obciążenia pracą w organizacji oraz weryfikacja zgodności zadań i zasobów; apeluje o poinformowanie go o wynikach tej oceny;
26. ubolewa, że w 2017 r. odsetek kobiet na stanowiskach kierowniczych średniego szczebla nie uległ znaczącej poprawie i wyniósł około 38 % (w 2015 r. odsetek ten wynosił 37 %, a w 2016 r. 33 %); wyraża głębokie ubolewanie, że odsetek kobiet na stanowiskach kierowniczych wyższego szczebla uległ dalszemu zmniejszeniu z 33 % w 2016 r. do około 25 % w 2017 r., co jest spowodowane przejściem na emeryturę w 2017 r. kobiet piastujących te stanowiska; z zadowoleniem przyjmuje kompleksowe działania podjęte przez Komitet w celu poprawy sytuacji, w tym utworzenia nowego funkcjonalnego systemu zarządzania, który ma między innymi zwiększyć liczbę kobiet aspirujących do obejmowania stanowisk kierowniczych; zachęca Komitet do znaczącej poprawy wyników w tym zakresie i do składania organowi udzielającemu absolutorium sprawozdań z postępów;
27. zauważa, że 13,3 % stanowisk kierowniczych zajmowali obywatele państw członkowskich, które przystąpiły do Unii po 2004 r. (UE-13); wzywa Komitet do kontynuowania wysiłków na rzecz poprawy równowagi geograficznej na stanowiskach kierowniczych, tak aby osiągnąć cel „20”, który odzwierciedla odsetek ludności UE-13 względem całkowitej liczby ludności Unii;
28. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Komitet działania mające na celu aktywne zapobieganie napastowaniu w środowisku pracy, takie jak regularne szkolenia w zakresie polityki przeciwko napastowaniu oraz działania zaufanych doradców; zachęca Komitet do ścisłego monitorowania skuteczności swojej polityki w tym obszarze, do dalszego szerzenia wiedzy na temat molestowania w miejscu pracy oraz do sprzyjania kulturze zerowej tolerancji wobec molestowania; wyraża jednak zaniepokojenie faktem, że Komitet nie dysponuje wewnętrznym mechanizmem składania skarg ani sankcjami przewidzianymi na wypadek dopuszczenia się przez członków tej instytucji molestowania; w związku z tym apeluje, by Komitet zaktualizował kodeks postępowania członków i regulamin wewnętrzny oraz złożył sprawozdanie organowi udzielającemu absolutorium;
29. z zadowoleniem przyjmuje długoterminową strategię w zakresie nieruchomości zatwierdzoną przez Komitet i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny w 2017 r.; zauważa, że strategia ta stanowi ramy wszelkich koniecznych przyszłych decyzji związanych z polityką w zakresie nieruchomości i zawiera zbiór wytycznych w tej dziedzinie; zauważa, że określono i zbadano kilka scenariuszy w celu przygotowania polityki w zakresie nieruchomości na okres po 2021 r., przy czym priorytetem są scenariusze obejmujące dalsze użytkowanie budynku VMA; apeluje o informowanie go o toczących się negocjacjach z Komisją w sprawie dalszego korzystania z budynku VMA; zachęca Komitet, by wspólnie z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym przeprowadził ocenę potencjalnych potrzeb w zakresie renowacji i oszacował koszty scenariusza, w którym obie te instytucje przejmują cały budynek VMA;
30. zauważa z zadowoleniem, że liczba osób, które zgłosiły swoje uczestnictwo w internetowym kursie Komitetu dla władz lokalnych i regionalnych (MOOC), oraz wskaźnik aktywności w tym kursie wzrosły o 5 % pod względem liczby osób, które zgłosiły swoje uczestnictwo, i o 5 punktów procentowych pod względem wskaźnika aktywności w stosunku do słabych wyników odnotowywanych w 2016 r. w następstwie ataków terrorystycznych, które miały miejsce w Brukseli, i zauważa z zadowoleniem, że liczba odwiedzających wzrosła o 14 % w 2017 r.;

31. z zadowoleniem przyjmuje dobre wyniki systemu zarządzania środowiskowego osiągnięte dzięki współpracy między Komitetem Ekonomiczno-Społecznym a Komitetem Regionów; z zadowoleniem przyjmuje środki mające na celu poprawę zużycia energii przez Komitet oraz wprowadzenie kryteriów środowiskowych w większości zaproszeń do składania ofert; zauważa, że w sprawie 27 procedur przetargowych związanych z kryteriami środowiskowymi zasięgnięto opinii EMAS; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komitetowi Regionów oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu przyznano nadawany przez Region Stołeczny Brukseli znak Dobrej Żywności, który poświadcza, że stołówki obu tych instytucji są zarządzane w sposób zrównoważony;
32. odnotowuje, że Komitet nadal nie otrzymał sprawozdania końcowego OLAF-u dotyczącego ujawnienia nieprawidłowości zgłoszonych temu urzędowi w październiku 2016 r.; zwraca się do Komitetu o pełne poszanowanie ustaleń i wyników sprawozdania i złożenie organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania z wyników i podjętych działań następczych;
33. odnotowuje wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunału Sprawiedliwości”) z dnia 23 października 2018 r. ⁽¹⁾ w sprawie przeciwko Komitetowi wniesionej przez byłego audytora wewnętrznego; zauważa, że wyrok ten unieważnia decyzję Komitetu z dnia 2 grudnia 2014 r. zatwierdzającą ustalenia drugiego Komitetu ds. Inwalidztwa, w której stwierdzono, że inwalidztwo byłego audytora wewnętrznego nie wynikało z wykonywanego zawodu; zauważa, że w swoim wyroku Trybunał Sprawiedliwości uznał, że ocena Komitetu ds. Inwalidztwa nie była wystarczająco uzasadniona i zawierała błąd w metodzie oceny; zauważa, że Trybunał Sprawiedliwości nakazał Komitetowi wypłatę odszkodowania w wysokości 5 000 EUR, jednak odrzucił wniosek byłego audytora wewnętrznego o dodatkową rekompensatę w wysokości 20 000 EUR;
34. wzywa Komitet do niezwłocznego zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości i do podjęcia wszelkich środków niezbędnych do wszczęcia działań następczych w związku z jego decyzją; zachęca Komitet do rozważenia możliwości zawarcia z byłym audytorem wewnętrznym ugody w interesie obu stron i domaga się, by Parlament był regularnie informowany o tej sprawie;
35. zauważa, że dnia 31 stycznia 2018 r. były audytor wewnętrzny złożył wniosek na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego o formalne uznanie go przez Komitet za sygnalistę działającego w dobrej wierze na podstawie art. 22a regulaminu pracowniczego; zauważa ponadto, że w następstwie decyzji Komitetu z dnia 24 maja 2018 r. w sprawie odmowy uznania byłego audytora wewnętrznego za sygnalistę działającego w dobrej wierze w dniu 23 sierpnia 2018 r. złożył on na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego skargę do organu powołującego;
36. zauważa, że Komitet przeanalizował wniosek i stwierdził, że nie ma podstawy prawnej do uznania byłego audytora wewnętrznego za sygnalistę działającego w dobrej wierze; ubolewa, że wniosek ten jest sprzeczny ze stanowiskiem Parlamentu, zgodnie z którym audytor wewnętrzny został uznany za sygnalistę działającego w dobrej wierze, które to stanowisko Parlament potwierdził w rezolucji z dnia 13 stycznia 2004 r. w sprawie komunikatu Komisji: „Ramy prawne dla europejskich agencji regulacyjnych” ⁽²⁾; zachęca Komitet do rozważenia symbolicznego uznania statusu audytora wewnętrznego mimo braku odpowiedniej podstawy prawnej w momencie zaistnienia okoliczności faktycznych;
37. wzywa do mediacji między byłym audytorem wewnętrznym Komitetu a Komitetem w celu polubownego rozwiązania trwającego sporu w interesie obu stron; zwraca uwagę, że mediacja taka powinna również dotyczyć statusu sygnalisty działającego w dobrej wierze byłego audytora wewnętrznego (uznanego przez Parlament w swojej rezolucji z 2004 r.) oraz faktu, że działał on w interesie Unii, zgłaszając nieprawidłowości instytucjom unijnym;
38. zauważa, że Komitet szacuje, iż wpływ finansowy decyzji Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii wyniesie 373 666 EUR w 2019 r. i 576 559 EUR w 2020 r. w związku z redukcją liczby mandatów o 24 przypadających obecnie Zjednoczonemu Królestwu; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie grupy odpowiedzialnej za utrzymywanie bliskich stosunków z władzami regionalnymi i lokalnymi Zjednoczonego Królestwa po jego wystąpieniu z Unii.

⁽¹⁾ Wyrok Sądu (druga izba) z dnia 23 października 2018 r., Robert McCoy/Komitet Regionów, T-567/16, ECLI:EU:T:2018:708.

⁽²⁾ Dz.U. C 92 E z 16.4.2004, s. 119.